Pregaria.cat

Entrada

Advent 09 Vos m'ho donàreu ...

Advent segona setmana: *Vos m'ho donàreu, a Vos, Senyor, ho torno, tot és vostre...*

Feia un parell d'hores que anàveu amb bicicleta pels camins de Collserola. No éreu els únics ciclistes aquell dissabte pel matí de finals de novembre. Algunes vegades hi havia tanta gent que semblava la Rambla.

Més enllà de l'amable somriure i de les bones formes, per dins vius la tensió dels darrers dies.

Mentre us refrescàveu a la Font Groga, finalment, explotes i li dius a en Jaume: no puc més!!

Va ser aleshores quan li vas explicar com et senties d'insatisfeta amb la teva vida, una sensació de què anava passant el temps i hi havia una força interior que maldava per sortir i trastocar-ho tot. Com una mena de crisi existencial a la qual s'hi afegia un gran desig de canvi. Et semblava que el teu futur estava ja predeterminat per la societat consumista i que aniries omplint cada una de les fases responent a la forma de pensar de la majoria de la gent del teu món. De cap manera podies acceptar un destí de mitges tintes. Déu et cridava.

El Jaume t'escoltava intensament. T'entenia. Des de que havia tornat de la Costa d'Ivori a ell també li trontollava tota l'estructura professional. Quan vas acabar de buidar-te va tancar el ulls i vàreu estar una llarga estona de silenci. I per fi, mirant-te de forma transparent i sense cap núvol et va dir aquella frase que t'ha marcat per tota la vida: *Senyor, tot és vostre.*

El segon pas cap al Nadal es fugir i detestar les mitges tintes. Ara, si... però no.

Del tot... menys allò.

De moment va bé... demà, oh demà, ves a saber !!

No tinc consciència de radical...., faré el possible.

"Si us plau, deixem dir adéu al meu pare".

Tens raó,... però no exagerem.

El segon pas cap al Nadal es donar-se absolutament, oferir-ho tot a Déu.

Jesús Renau sj